

Τῶν πολὺ νέων αὐτῶν ποιητῶν οἱ στίχοι εἶναι ἀρκετὰ καλοί.
Σὲ δυό, τὸν Κ. Ἐφμανουὴλ καὶ τὸν Μ. Παρασκευᾶ, ἡ ἔκφραση
εἶναι λίγο καβαφική.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Γ. ΚΙΤΡΟΠΟΥΛΟΥ: “*Era μειάλο μῆσος*”. Ἐκδοσις δευτέρᾳ.
Ἐκδοτικὸς οἶκος Α. Κασιγόνη, Ἀθῆναι — Ἀλεξανδρεῖα 1928.

CHRISTINA GALITZI: “*Sotiris Skipis*” traduit de l'Anglais par Philéas Lebesgue. Edition spéciale des Amitiés Méditerranéennes, Μασσαλία 1928.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

“*Ἐλληνικὰ Γράμματα*”. Δεκαπενθήμερο περιοδικό, Ἀθήνα.
16 Φεβρουαρίου — 1η Μαρτίου 1928.

Στὸ πρῶτο τεῦχος ὁ Κ. Ἀμαντος γράφει “Απὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ρήγα” πληροφορίες γιὰ τὴ δράση του ἀπὸ νέα ἔγγραφα ἄγνωστα ποὺ ἀντέγραψε τελευταῖα στὰ ἀρχεῖα τῆς Βιέννης καὶ ποὺ πρόκειται νὰ δημοσιεψει. Στὴ σκιαγραφία τοῦ Γ. Μακρῆ γιὰ τὸν Θωμᾶ Χάροντυ διαβάζουμε αὐτὸ τὸ περίεργο. “Οταν πέθανε, στὶς ἀρχές τοῦ Γεννάρη, 87 χρονῶν, πάντα δροσερὸς καὶ πάντα ἔτοιμος γιὰ κάτι καινούργιο, ἔγραψε μιὰ μελέτη γιὰ τὸν μεγάλο συμπατριώτη του Μέρεδιθ”. (Πῶς τὰ κατάφερε ὁ καημένος καὶ πεθαμένος νὰ γράψει !!) “Εχει ἔνα διήγημα ἥθυγραφικὸ ὡς κ. Κώστας Χάλκης “Τὸ ψυχικό”.

Στὸ δεύτερο τεῦχος τὸ περιοδικὸ συζητεῖ πάνω σὲ τρία γράμματα ποὺ ἔλαβε ἄλλα συμβουλευτικὰ καὶ ἄλλα ἐπικριτικὰ γιὰ τὴν ἀπροσδιόριστη κατεύθυνσή του. Βρίσκουμε μελέτη τοῦ Δ. Α. Ζακυνθηνοῦ γιὰ τὸν Ἀνδρέα Κάλβο, καὶ πολλές, παρὰ πολλὲς μεταφράσεις.

“*Ἀναγέννηση*”, μηνιαίο περιοδικό. Χρονιὰ Β'. τεῦχος 50. “Ἀθήνα” μὲ τὸ παράρτημα τοῦ περιοδικοῦ, “Σχολικὴ Πράξη” — Δημοσιεύεται ἡ ὅμιλία τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη “Τὶ γίνεται στὴ Ρωσία” ποὺ ἔγινε στὶς 11 τοῦ Γενάρη ὅταν ἔκαμε τὴν διάλεξή του στὴν Ἀλάμπτρα ὁ Παναϊτ Ἰστράτη στὴ σειρὰ τῶν ὅμιλῶν τοῦ “Ἐκπαιδευτικοῦ ὅμιλου”. Ἡ κ. Δώρα Μοάτσου ἀρχίζει μιὰ ἐνδιαφέρουσα μελέτη της γιὰ τὴ στιχουργικὴ “Ο Ἐλληνικὸς στίχος ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους ὡς σήμερα”. Βρίσκουμε ἔνα μέρος τῆς

πρόσφωνησης στὸν Παλαμᾶ τοῦ κ. Μίλτου Κουντουρᾶ ποὺ ἔγινε στὴ δεξίωση τοῦ ποιητῆ ποὺ δργάνωσαν οἱ δάσκαλοι τῆς Θεσσαλονίκης.

“Ο ‘Αλκης Θρύλος δημοσιεύει τὴν ἀρχὴν ἐνὸς ἄρθρου “‘Η βουβὴ πυθία” γύρω ἀπὲτο νόημα τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν.

“Νέα Ἐπιθεώρηση” μηνιαία ἔκδοση. Φλεβάρης 1928.—“Ολοὶ οἱ συνεργάτες τριγυροῦν στὸ Ⅲδίο θέμα: «τὴν πάλη τῶν τάξεων» δπως τὴν ὀνομάζουν. Συμφωνοῦμε μὲ τὴ ‘Νέα Ἐπιθεώρηση’ ὅτι ἡ Τέχνη δὲν μπορεῖ νὰ μείνει ἀπαθῆς σὲ μιὰ ζύμωση ποὺ ὑπάρχει σήμερα γιὰ ἔνα ὡρισμένο σκοπό, ἀλλὰ πῶς νὰ φανταστοῦμε καὶ τὴν τέχνη κλεισμένη ἀποκλειστικὰ μέσα σὲ μιὰ μόνη περιοχὴ: δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ περιοριστοῦν σ’ αὐτὴν ὅλες ἡ ἔκδηλώσεις τῆς. Γιὰ νὰ ὑπάρχουν τεχνίτες καὶ πολλοὶ ποὺ μένουν ἀνεπηρρέαστοι στὸν ἀγῶνα αὐτὸν, σημαίνει πῶς δὲν εἶναι ἵκανος νὰ συνεπάρῃ ὅλους, γιατὶ βέβαια δὲν ἔχοντις ὅλοι τὰ ἴδια ἴδαινια. Ξεχωρίζουμε ποιήματα: «τὸ χέρι» τοῦ Θ. Σκουρλῆ, καὶ τὸ «Τραγοῦδι τῶν ἀεργῶν» τοῦ ‘Αλέξη Νέβα. Μὲ πολὺ χάρη γραμμένη «‘Η ταβέρνα τοῦ κυρί Λεωνίδα» τοῦ Παναίτη Ισιράτη. Βρίσκουμε καὶ σκίτσο του καμψμένο ἀπτὸν πολὺ καλὸ σκιτσογράφο Pazzi (Πρωτοπάτη).

“Νέα Εστία”. “Ετος Β’. τεύχη 4, 5 καὶ 6. ‘Αθήνα.

Στὸ 4ο τεῦχος βρίσκομε ὡραίους στίχους τοῦ Ρήγα Γκόλφη “Λυρικὰ χρώματα”. ‘Ο κ. Ξενόπουλος γράφει γιὰ τὸν νέο ἀκαδημαϊκὸ Παῦλο Νικβάνα καὶ ὁ κ. Π. Μ. Κοντογιάννης γιὰ τὶς τελετὲς κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῶν Φαναριωτῶν ‘Ηγεμόνων.

‘Απτὸ 5ο τεῦχος ἔχει ωρίζουμε τὰ τρίστιχα τοῦ κ. Μαρίνου Σιγούρου “Ο δρόμος τῆς ζωῆς”. ‘Εξακολουθοῦν νὰ τυπώνονται τὰ ἀνέκδοτο ἔλληνικά γράμματα τοῦ Βερνάρδου Δουκὸς τοῦ Σάξ-Μάινιγγεν πρὸς τὸν κ. Ξενόπουλο. Σ’ αὐτὸ τὸ τεῦχος τελειώνει ἡ μελέτη τοῦ κ. Κ. Βάρναλη γιὰ τὴν ἀξία τοῦ Σολωμικοῦ ἔργου.

Τοῦ Γ. Α. Βαφοπούλου τὰ ποιήματα “τὰ ρόδα τῆς Μυρτάλης” εἶναι ὅμορφα καὶ δικαιολογοῦν τὸν ἔπαινο γι’ αὐτὰ ποὺ ἔκαμε ὁ Παλαμᾶς. Πολὺ καλὸ τὸ “Ruit Hora” — ἡ ἔκφραση “ζωσμένη ἀπὸ τῶν γηρατιῶν τὰ καταφρόνια” ἔχει δύναμη (“μὲς στῶν ἄθλιων γηρατειῶν τὴν καταφρόνια” εἴχε γράφει σ’ ἔνα παλαιό του ποίημα ὁ Καβάφης). — Πάντα πολὺ ἐνδιαφέροντα τὰ ἄρθρα τοῦ ‘Αλκη Θρύλου γιὰ τὸ θέατρο.

Τὸ 6ο τεῦχος ἔχει ἔνα πολὺ ὡραῖο ποίημα τοῦ Μαλάκαση “Χαῖρε, κεχαριτωμένη”. ‘Ο κ. Κλ. Παράσχος γράφει γιὰ τὸν ‘Εδ. ‘Αμπού, πρώτης τάξης δημοσιογράφο καὶ εὐφυολόγο, μὲ τὴν εὐκαι-

ρία τῆς ἔκατον ταετηρίδας του. Δημοσιεύεται ή διμήλια τοῦ κ. Σίμου Μενάρδου γιὰ τὸν Κάλβο ποὺ ἔγινε στὸν “Παρνασσό” στὶς 8 Φεβρουαρίου ὅταν ἡ κ. Τζούλια Ἀμπελᾶ - Τερέντσιο ἀπάγγειλε ποιήματα τοῦ Κάλβου. Βρίσκουμε τὸ τέλος ὥραιον διηγήματος τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ταρσούλη “Ο Τσιγκούνης” ποῦχε ἀρχίσει στὸ προηγούμενο τεῦχος.

“Ιόνιας Ἀνθολογία” Ζάκυνθος, Φεβρουάριος 1928. Δίνει μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸν “Ποπολάρο” τετράποδακτο ζακυνθινὸ δρᾶμα τοῦ κ. Ξενοπούλου, βγαλμένο ἀπὸ παληὸ διήγημά του, μὲ σημειώμα τοῦ συγγραφέα “Τὸ δρᾶμα”, λέει ὁ κ. Ξενόπουλος, “οὕτε δημοσιεύεται ἐνθηκε ἀκόμα, οὕτε καν̄ ἐπαίχθηκε στὸ θέατρο. Πέρσου τὸ καλοκαίρι ἀπό τὸν θίασον Κυβέλης ἀλλὰ δεν ἄφησε καιρὸ τὸ περίφημο ἐκεῖνο “Ρομάντσο” ποὺ ἔκαμε σειρὰ ἀπὸ ἔκατὸ βραδιές. Φέτος πάλι, ὁ θίασος Κυβέλης δὲν ὑπάρχει, ὁ δὲ θίασος Μαρίκας Κοτοπούλη ἐργάζεται χωρὶς τὴν μεγάλη του πρωταγωνίστρια. Ἐτσι τὸ ἔργο μένει καὶ περιμένει. Γιατὶ μόνο στὰ δυὸ αὐτὰ μεγάλα καὶ πλούσια θέατρα, μποροῦσε νὰ παιχθῇ, καθὼς εἶναι πολυτρόπο, δύσκολο, κι’ ἀπαιτεῖ κιόλα καὶ πολυδάπανα σκηνικά. Ἐλπίζω ωστόσο νὰ παιχθῇ στὸ τέλος αὐτῆς τῆς σαιζόν, ὅταν, καθὼς λένε, ἡ Κυβέλη κι’ ἡ Κοτοπούλη, ποὺ ἔχουν ράξονται τώρα, θὰ ἐπιστρέψουν πάλι νὰ ἐγγασθοῦν”.

Στὸ ἴδιο τεῦχος τῆς “Ιονίου Ἀνθολογίας” ὁ κ. Δ. Α. Ζακυνθηνὸς κάμνει μερικὲς παρατηρήσεις πάνω στὸ δημώδη τύπο “Κεφαλονιά”. “Η λαϊκὴ αὐτὴ μορφὴ τοῦ ὀνόματος “Κεφαλληνία” εἶναι παλιά: “ἐν Κεφαλωνίᾳ” λέει ὁ Προκόπιος.

“Η “Ἐρευνα” τοῦ Φεβρουαρίου (ἐκδοτικὸς οἶκος Α. Κασιγόνη, Ἀθῆναι — Ἀλεξάνδρεια) μᾶς παρουσιάζει μιὰ μελέτη τοῦ E. N. Λαμπαρίου περὶ τοῦ Κινηματογράφου καὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, στὴν ὁποίαν ἐπισύρεται ἡ προσοχὴ στὴ βλάβη ποὺ προξενοῦν, στὰ παιδιὰ καὶ στοὺς ἐφήβους, δρισμένα κινηματογραφικὰ θεάματα. Πληροφορεῖται ἐπίσης ὁ ἀναγγώστης τῆς μελέτης γιὰ τὰ μέτρα ποὺ λαμβάνονται στὴν Ἑλλάδα πρὸς προφύλαξη τῶν παιδιῶν ἀπὸ ἐνδεχόμενη κακὴ ἐπήρρεια κινηματογραφικῶν παραστάσεων.

“Πανόραμα” μηνιαία καλλιτεχνικὴ καὶ φιλολογικὴ ἔκδοσις, Κάιρον — Ἀλεξάνδρεια. Φεβρουάριος 1928.

Μὲ καλὴ ὕλη καὶ καλὴ ἐκτύπωση. Περιέχει ποιήματα τοῦ Καβάφη (“Μακρυά”) τοῦ Πορφύρα (“Ἡ Νεράϊδα”), τοῦ Λαπα-

θιώτη ("Απόψε πέθανε ή φιαγιά"), τοῦ Χρηστομάνου ("Τὸ φεγγάρι")¹ ἔνα διήγημα τοῦ Βουτυρᾶ "Αὔτὸ ποὺ δὲν είπα". Σημειώνουμε ἔνα σονέτο τοῦ κ. Παναγιώτη Βρισιμιτζάκη, ἔνα τοῦ κ. Μένου 'Αναγνωστοπούλου καὶ τὸ δικτάστιχο τοῦ κ. Σ. Καρακάση. 'Ο κ. Γιολδάσης, ὁ κ. Σταματίου δημοσιεύοντα διηγήματα στὸ τεῦχος αὐτό. "Ἐνα κομμάτι ἀπτὰ "Παραστρατημένα πουλιά" τοῦ Ταγκόδ ποὺ μετάφρασε ὁ κ. Μάκης 'Ανταῖος' μερικὲς σελίδες ἀπτὸ "Ταξιδεύοντας τοῦ Καζαντζάκη". 'Ο κ. Ε. Μιχαηλίδης γράφει γιὰ τὴν ἀραβικὴ δημοσιογραφία τῆς Αιγύπτου. Τὸ πρῶτο ἀραβικὸ φύλλο φάνηκε τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1800, ἡταν ἡ "Ταντίχ" ('Αφρύνιση). 'Η "Αχράμ" ἀρχισε στὰ 1876· ἡ "Μοκάταμ" στὰ 1888· ἡ "Άλ Χιλάλ" στὰ 1892· ἡ "Άλ Αχμάρ" στὰ 1896· ἡ "Έλ Μπασίο" στὰ 1897. 'Η εἰκονογράφηση τοῦ "Πανοράματος" μᾶς δίνει σκίτσα τοῦ Νιοβάνα (ἀπτὸν Πρωτοπάτον), τοῦ Χόρν, τοῦ Βουτυρᾶ, καὶ φωτογραφίες (τοῦ Μ. Γεωργιλαδάκη) ἀπὸ τὴν έορτὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας «"Άγιος 'Αντώνιος» στὸ Πόρτ - Τεονφίκ.

«*Ατλαντίς*», μηνιαῖο περιοδικό. Δεκέμβριος 1927: Τὸ ἔξωφυλλό της μᾶς δείχνει μιὰ πολὺ ἀξιοπρόσεχτη Βυζαντινὴ εἰκόνα τῆς 'Οσίας Μαρίας τῆς Αιγυπτίας. «Τὸ 1927» διαβάζουμε, «εἰδες,, πολλὰς χιλιάδας 'Ελλήνων τῆς 'Αμερικῆς ν' ἀπέλθουν ἐντεῦθεν,, διὰ τὴν γεννέτειραν. Πόσοι ἔξ αὐτῶν θὰ ἐπιστρέψουν εἶναι ζῆτημα... "Οσοι ἔχουν ἐν μικρὸν κεφάλαιον καὶ ὅχι μεγάλας ἀποτίησεις ἐγκαθίστανται εὐχαρίστως εἰς τὴν 'Ελλάδα..."» 'Ο κ. Σκαλιέρης γράφει γιὰ μιὰ προσπάθεια τοῦ 1821 καὶ 1822 ἐνώσεως καὶ συμπράξεως 'Ελλήνων καὶ μουσουλμάνων 'Άλβανῶν. Σημειώνουμε ἄρθρο γιὰ τὴν Κορώνη (τῆς κ. 'Αθηνᾶς Ταρσούλη), γιὰ τὸν ποταμὸ 'Αλφειό, γιὰ τὴν σημερινὴ Κωνσταντινούπολι, γιὰ τὸ σπήλαιον τῆς 'Αντιπάρου, (Ι. Π. Χρυσανθοπούλου).

'Ιανουάριος 1928: Σημειώνουμε στίχους τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ Δροσίνη γαὶ τοῦ Σκίπη ἄρθρο γιὰ τὴν 'Ιθάκη· ἔνα πολὺ ἐνδιαφέροντα κατάλογο τῶν 'Ελληνικῶν ἐκκλησιῶν στὴ βόρειο καὶ στὴ δυτικὴ Εύρωπη.

“*Libre*” Φεβρουάριος — Μάρτιος 1927. Δίμηνο περιοδικό, διεύθυνση Mr le professeur Louis - Roussel, faculté des Lettres Montpellier, Herault, France.

«*Semaine Egyptienne*», Κάϊρο. Στὸ φυλλάδιο τῆς 23 Φεβρουαρίου βρίσκουμε ἔνα ἀξιοπρόσεχτο ἄρθρο τοῦ "Εσελιγκ" γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ διάλεκτο ποὺ μιλιέται ἀκόμη στὴν Νότιο 'Ιταλία, κι'

ένα άριθμο έπάνω στὸν αιγύπτιο ζωγράφο Νάγκη. Στὸ φυλλάδιο τῆς 15 Μαρτίου βρίσκουμε μιὰ συνέντευξη μὲ τὸν αιγύπτιο ποιητὴ Σάουκη. «Ο Σάουκη εἶναι ὑπὲρ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς καθαρεύουσας ἀραβικῆς. «Quant à la forme» εἶπε, «je suis pour la tradition classique qui a été établie par nos maîtres inconsciemment: c'est elle qui a maintenu notre langue et l'a conservée dans les idiomes des différents pays arabes qui l'auraient défigurée au cours des temps». «A coté des multiples dialectes et des idiomes des différents pays arabes, le Coran nous a conservé pendant plus de treize siècles une langue «une» qui est restée le lien indissoluble unissant tous ces pays». Στὴν ἐρώτηση «Vous ne redoutez donc point une diglossie?», ἀπαντᾷ «Non. A mesure que l'instruction se répand, la langue populaire, la langue parlée, se rapproche de plus en plus de la langue littéraire, de la langue écrite». Μᾶς θυμίζουν αὐτά του τὰ λόγια κοινάτι τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς καθαρεύουσας, ποὺ ἀποδείχτηκαν μάταια. Ή πρώτη συλλογὴ τοῦ Σάουκη φάγηκε στὰ 1900. Σκοπεύει νὰ κάμει νέαν ἔκδοση τῶν ποιημάτων του σὲ πέντε τόμους. Εἶναι πολὺ αἰσιόδοξος γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀραβικῆς λογοτεχνίας. Σημειώνομε στὸ ἴδιο φυλλάδιο, ἀριθμὸς τοῦ καθηγητοῦ Μπόναμ Dobrée (γιὰ τὸν Τόμας Χάροντο), καὶ τοῦ κ. M. Βάλσα (Théâtre d'avant garde) ὁ καθηγητὴς Γκρεγκούρ ἔξαπολουσθεὶ τὶς «Διηγήσεις τῶν Βυζαντινῶν Χρόνων». Απὸ τὴν εἰκονογράφηση τῶν φυλλαδίων: εἰκόνα τοῦ πρίγκηπα διαδόχου Φαρούκ (ποὺ μπῆκε στὸ 9ο ἔτος του), εἰκόνα τοῦ βαρυτόνου Πέρση (σχέδιον N. Γώγον) στὸν ρόλο τοῦ Ἀρκελ· σκίτσο τοῦ ποιητῆ Σάουκη· εἰκόνες ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ ἔκθεση Καΐρου (μιὰ, ἔργο τοῦ Champmartin, εἶνε τοῦ Ἰμπραΐμ πασᾶ).

«Παναιγύπτια» εἰκονογραφημένο περιοδικὸ γιὰ παιδιά, ἐφήβους καὶ νορίτσια. Ἐκδίδεται ἀπτὰ «Γράμματα» Ἀλεξάνδρεια.

Πρέπει νὰ κάνομε ἔχειωσιστὴ μνεία καὶ νὰ συγχαροῦμε τὸ περιοδικὸ γιὰ τὴν ἔξυπνη ἐκλογὴ τῶν παραγράφων τῆς «Ἐγκυκλοπαιδικῆς Σελίδας» ἀπτὴν δροία τόσα ἐνδιαφέροντα πράγματα μαθαίνουν τὰ παιδιά. Οἱ διδάσκαλοι ποὺ παρουσιάζονται στὰ φύλλα 3 καὶ 10 Μαρτίου εἶναι ἡ κ. Υπατία Στάμπα καὶ ὁ κ. Όλύμπιος. Απτὰ 1903 ἡ κ. Στάμπα διευθύνει τὸ Ἀβερώφειο Παρθεναγωγεῖο· ἔνα τέταρτο αἰῶνα κοινοφελοῦς δράσης. Ο κ. Μίμ. Πάπ. ποὺ γράφει σχετικὰ μὲ τὴν κ. Στάμπα, μᾶς ἀναφέρει πόση δίκαιη σπουδαιότητα δίνει στὸ ξήτημα τῆς γυμναστικῆς στὸ σχολεῖο. Οἱ διαλέξεις τῶν παναιγυπτιόπουλων — ἔχουν δυὸ διμίλους, «Φιλικὴ

«Εταιρία» έδω, και «Καϊρινή Συντροφιά» στὸ Κάιρο — συνεχίζονται. "Αρχισαν νὰ παίρνουν και λόγοτεχνικὴ χροιά. "Ένα μέλος τῆς «Καϊρινῆς Συντροφιᾶς» (Π. Ραϊκᾶς) μίλησε γιὰ τὴν νεοελληνικὴ πούηση. Μιὰ εἰδηση πολλοῦ ἐνδιαφέροντος εἶναι ποὺ δ. κ. Α. Λεοντῆς, τοῦ δοπίου τὰ συγγραφικὰ χαρίσματα τοῦ ἔχουν δόσει ἐπίζηλη θέση μὲς στὴν Ελληνικὴ λογοτεχνία, ἔτοιμάζει ἔνα μεγάλο διήγημα γιὰ τὰ Παναγύπτια ποὺ θὰ βαστάξει 4 ὥς 5 ἑβδομάδες. "Ἐπίσης θὰ συνεργαστεῖ στὰ Παναγύπτια διηγηματογράφος κ. Κιτρόπουλος. Πολὺ μᾶς ἀρεσε τοῦ κ. Παπανούτσου τὸ "Κάτι ἀπὸ τὰ περασμένα" — ἡ δημοσίευση ὅταν ἤτανε παιδὶ τῶν πρώτων στίχων του στὸν "Παρνασσό" ἡ ἐπίσκεψή του στὸ γραφεῖο τοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τὴν ίδιοτητα ἀδελφοῦ κείνου ποὺ ἔγραψε τοὺς στίχους: ἡ ἔνδοξη παρουσία "τοῦ Ἀγγέλου Ν." Ἡ ἀφήγηση τοῦ κ. Παπανούτσου συνοδεύεται μ' ἔνα ἀληθινὰ ὠραῖο σκίτσο του καμωμένο ἀπὸν Καλμούχο. Σημειώνομε ίδιαίτερα στὰ 'Αθλητικὰ' (3 Μαρτίου) τὴν διαιρεση «Προσκοπικὴ κίνηση».

• **Γλαύκα**. Μηνιαία φιλολογικὴ και καλλιτεχνικὴ ἐπιθεώρηση, Πειραιεύς. Σημειώνομε στίχους τοῦ κ. Α. Ν. Μαγγανάρη, κ' ἔνα ἀριθμὸ τοῦ κ. Χρήστου Λεβάντα «Ἡ πνευματικὴ προσπάθεια στὸν Πειραιᾶ».

• **Μόδα και Τέχνη**, τὸ καλὸ μηνιαῖο περιοδικό. Φεβρουάριος 1928, Μάρτιος 1928. Στὸ λογοτεχνικό του μέρος βρίσκομε πούημα τοῦ κ. Σπύρου Παναγιωτόπουλου "Τραγοῦδι τοῦ χωρισμοῦ και συνεργασία τοῦ κ. Ἡλ. Π. Βουτιερίδη" διήγημα τοῦ κ. Νίκου Σαράδα "Ο πόνος τοῦ ἀδελφοῦ".

• **Παλλάδιον** μηνιαῖο περιοδικό. Διευθύντρια και ίδιοκτήτρια Πολυξένη Λοΐζιας. "Ετος 2ον, Φεβρουάριος 1928. Λεμεσός.

• **Journal des Hellénes**, Παρίσι. Στὸ φύλλο τῆς 19 Φεβρουαρίου μᾶς σταματᾶ ἔνα ἀριθμὸ τοῦ κ. Ριαυχ στὸ δοπίον λέγεται, πολὺ ὁρθά, ὅτι ἔπειτε νὰ γνωρισθοῦνε περισσότερο στὸ γαλλικὸ κοινὸ οἱ Ἑλληνες πεζογράφοι ὡς ὁ Βουτυρᾶς, ὁ Φρέρης, ὁ Πιερίδης, ὁ Φιλήντας και ἄλλοι μιὰ συνέντευξη μὲ τὸν κ. Γ. Λ. Νικολαΐδη, τῆς Ελληνικῆς Πρεσβείας τοῦ Παρισιοῦ ὃ δοπίος μιλεῖ γιὰ τὴ μεγάλη πρόοδο ποὺ παρατηρεῖται στὴν Ἐλλάδα· μιὰ ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τοῦ κ. Βαϊάνου στὴν δοπίαν δίνει, μὲ τὴν ἐνημερότητα ποὺ τὸν χαρακτηρίζει, πολλές πληροφορίες καλλιτεχνικὲς και φιλολογικὲς — διάλεξη τοῦ κ. Φιλαδελφέα γιὰ τὶς ἀρχαῖες Ἀθῆνες, ἔκθεση ζωγραφικῆς τῆς κ. Κανέλλου, προσεχῆς παράσταση δράματος τοῦ κ. Σημιηριώτη, κυκλοφορία νέων ποιημάρων.

των τοῦ Καβάρη καὶ ἐπιρροή τοῦ ποιητῆ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὑφους τῷ
"Αρι, Γιοφύλλη καὶ Καρυώτακη.

"Ελευθερία" ἐφημερίδα τῆς Λευκωσίας, ὥριστα πληροφορη-
μένη γιὰ ὅτι γίνεται στὴν Κύπρο, καὶ μὲ πολὺ καλές ἀνταποκρίσεις
ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὴν Ἀλεξάνδρεια.

"Νέα Ἡχώ", ἐφημερίδα τοῦ Πόρτ-Σαΐτ. "Οργανον μ' ἐνδιαφέ-
ρουσες εἰδήσεις, καὶ μὲ πολὺ καλὴ σύνταξη.

"Ἀρκαδία", ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα τοῦ Σικάγου. Τὸ χρή-
σιμο αὐτὸ Ἑλληνικὸ ὄργανο τῆς Ἀμερικῆς, σκοπεύει νὰ ἐκ-
δόσει βιβλίο ποὺ θὰ δονομάζεται "Ἀρκαδικὸν Κάτοπτρον" καὶ
θὰ περιέχει πλήρη περιγραφὴ τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ
χωριῶν τῆς Ἀρκαδίας· βίους τῶν διαπρεψάντων Ἀρκάδων σχετικὰ
μὲ τὴν δράση τῶν Ἀρκάδων στὴν Ἀμερική. Σ' ἓνα φύλλο τῆς
"Ἀρκαδίας" (τοῦ Ἰανουαρίου) διαβάσαμε ἕια ἄρθρο πάνω σὲ
διάλεξη ποὺ ἔκαμε ἡ κ. Εὔνα Σικελιανοῦ στὸ Σικάγο γιὰ τὸ μεγάλο
ἔργο τῶν "Δελφικῶν ἑορτῶν".

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ εἶχε τὸ εὐτύχημα ν' ἀκούσει ἀπὸ τῆς σκηνῆς
τοῦ θεάτρου Mohamed Aly τὸν γνωστὸ Ἑλληνα βαθύφωνο Κώστα
Πέρση ὡς "Ἀρκελ στὸ «Pelléas et Mélisande» τοῦ Debussy. Η
μεγάλη καὶ εὔστροφη φωνῇ του, τὸ τεχνικὸ τραγοῦνδι του καὶ τὸ
πολὺ μελετημένο παῖξμο του ἐνθουσίασαν τὸ ἀκροατήριο ποὺ ξέ-
σπασε σὲ ἀτέλειωτα κειροκροτήματα.

Λυπούμαστε ποὺ γιὰ λόγους ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ ἐννοήσουν
ὅ ιταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος δὲν ἔδωκε καὶ ἔργα στὰ ὅποια
πρωταγωνιστεῖ ὁ μεγάλος Ἑλληνας καλλιτέχνης.

Ο κ. Πέρσης ἔχει θριαμβεύσει στὰ μεγαλείτερα θέατρα τῆς
Ιταλίας, Πορτογαλίας καὶ Ἀμερικῆς στὰ δύσκολα ἔργα τοῦ
Βάγγεος καὶ Weber τὰ ὅποια εἰδικὰ ἔχει μελετήσει καὶ είναι σή-
μερα ὁ ἴκανότατος ἐρμηνευτής τους.

Τέτοιας ἀξίας καὶ φήμης καλλιτέχνης βρίσκεται περαστικὸς
στὴν πόλη μας.

Ηρὸν φύγει ἀποφάσισε νὰ δόσει συναυλία στις 4 Ἀπριλίου
στὸ θέατρο Ἀλάμπρα. Δὲν ἀμφιβάλλουμε ὅτι ὅλοι θὰ θελήσουν νὰ
τὸν ἀκούσουν στὴν ἔξαιρετικὴ αὐτὴ εύκαιρια.